

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců
JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Karla Černína, Ph.D. ve věci

žalobce: **obec Vysoké Studnice**
sídlem Vysoké Studnice 122, 588 21 Velký Beranov
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Šmídem
sídlem Dvořákova 1927/5, 586 01 Jihlava

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 9. 2021, č. j. MV-29585-24/ODK-2018

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 6. 9. 2021, č. j. MV-29585-24/ODK-2018, je
nicotné.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 13 200 Kč,
k rukám jeho advokáta Mgr. Petra Šmída, sídlem Dvořákova 1927/5, 586 01 Jihlava, a
to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 9. 2021, č. j. MV-29585-24/ODK-2018. Napadeným rozhodnutím žalovaný potvrdil výrok č. III rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina ze dne 23. 6. 2021, č. j. KUJI 54275/2021 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a zamítl odvolání žalobce. Krajský úřad Kraje Vysočina výrokem č. III rozhodl o náhradě nákladů řízení vedeného podle § 141 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve věci sporu z veřejnoprávní smlouvy dle § 169 správního řádu.
2. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 16. 11. 2022, č. j. 4 Afs 152/2020-41, dospěl k právnímu závěru, že nelze podat odvolání proti rozhodnutí správního orgánu o náhradě nákladů řízení ze sporu z veřejnoprávní smlouvy. Tuto změnu judikatury zjevně zaregistroval i žalobce a reagoval doplněním žaloby ze dne 9. 12. 2022. Dle tohoto doplnění žalobce napadá také výrok č. III rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina. Žalobce dále uplatnil námitky přímo protiprvostupňovému rozhodnutí a navrhl zrušení výroku č. III Krajského úřadu Kraje Vysočina. Soud následně usnesením ze dne 6. 2. 2023, č. j. 30 A 116/2021-116, připustil tuto změnu žaloby a vyloučil žalobu v části, ve které směřuje proti výroku č. III k samostatnému projednání (tato věc je vedena pod sp. zn. 30 A 23/2023). Nynějším rozsudkem je proto rozhodováno výlučně o zákonnosti (potažmo nicotnosti) žalobou napadeného rozhodnutí, přičemž o žalobě přímo proti výroku č. III prvostupňového rozhodnutí bude rozhodováno samostatně.

II. Stanoviska účastníků řízení

3. Žalobce se domáhá zrušení správních rozhodnutí obou stupňů a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Namítá nezákonnost, nesprávnost, nepřezkoumatelnost a nespravedlivost napadeného rozhodnutí. Správní orgány příliš formálně a mechanicky posuzovaly míru úspěchu ve věci. V daném případě se měly odchýlit od mechanického poměřování míry úspěchu a neúspěchu a postupovat v souladu s § 141 odst. 11, poslední větou, správního řádu.
4. Žalovaný ve svém vyjádření odkazuje na napadené rozhodnutí a uvádí, že výpočet náhrady nákladů řízení byl správný. V rámci odvolání proti výroku o nákladech žalobce uplatňoval spíše námitky proti rozhodnutí krajského úřadu ve věci samé a ve vztahu k nákladům žádné konkrétní námitky neuplatňoval. Má za to, že žalobce napadeným rozhodnutím nebyl zkrácen na jeho hmotných ani procesních právech a že nedošlo k porušení jeho práv v rámci správního řízení.
5. V doplnění žaloby žalobce namítl nicotnost napadeného rozhodnutí.

III. Posouzení věci soudem

6. Předtím, než se soud mohl zabývat přezkumem napadeného rozhodnutí žalovaného, musel i bez návrhu přihlédnout k nicotnosti tohoto rozhodnutí na základě § 76 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s. a § 76 odst. 3 s. ř. s. *a contrario*).
7. Vyslovení nicotnosti připadá v úvahu pouze u úkonů správních orgánů, které jsou rozhodnutími ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne

4. 10. 2013, č. j. 4 As 113/2013-30). Judikatura správních soudů za vady způsobující nicotnost správního rozhodnutí označuje např. absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepřislušnost rozhodujícího správního orgánu aj. [viz např. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2008, č. j. 8 Afs 78/2006-74, č. 1629/2008 Sb. NSS]. To platí i pro případ, kdy správní orgán rozhodoval o odvolání proti rozhodnutí, proti kterému nebylo odvolání přípustné (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2003, č. j. 5 A 153/2002-33, nebo rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 2. 2022, č. j. 4 As 65/2018-85, č. 4329/2022 Sb. NSS).
8. Zjistí-li soud, že je rozhodnutí nicotné, vysloví rozsudkem tuto nicotnost i bez návrhu. Pokud se důvody nicotnosti týkají jen části rozhodnutí, soud vysloví nicotnou jen tuto část rozhodnutí, jestliže z povahy věci nevyplývá, že ji nelze oddělit od ostatních částí rozhodnutí (§ 76 odst. 2 správního řádu).
9. V projednávané věci žalovaný rozhodl o odvolání proti výroku č. III prvostupňového rozhodnutí o náhradě nákladů řízení v rámci řízení vedeného dle § 141 správního řádu ve věci sporu z veřejnoprávní smlouvy dle § 169 správního řádu. Předmětem sporu bylo vrácení vodohospodářského majetku ze svazku měst a obcí z titulu vypořádání majetkové účasti žalobce na tomto svazku poté, co z něj vystoupil.
10. Podle § 169 odst. 2 správního řádu přitom platí, že proti rozhodnutí vydanému podle odstavce 1 (který vyjmenovává typy sporů z veřejnoprávní smlouvy) nelze podat odvolání ani rozklad. Otázku, zda citované ustanovení platí pouze pro výroky ve věci samé (tj. výroky, jimiž správní orgán rozhoduje o samotném sporu z veřejnoprávní smlouvy) nebo i pro navazující výroky o náhradě nákladů řízení, vyřešil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 16. 11. 2022, č. j. 4 Afs 152/2020-41. Dospěl k závěru, že vyloučení možnosti podat odvolání se vztahuje také na výroky o náhradě nákladů řízení. V podrobnostech soud odkazuje na odůvodnění rozsudku rozšířeného senátu.
11. Proti výroku č. III prvostupňového rozhodnutí tedy nebylo přípustné odvolání, a žalovaný proto neměl pravomoc o takto podaném odvolání rozhodnout. Objektivní nedostatek pravomoci přitom nemůže být zhojen skutečností, že žalobce byl v prvostupňovém rozhodnutí poučen o možnosti podat odvolání proti nákladovému výroku. S ohledem na nedostatek pravomoci žalovaného rozhodnout o podaném odvolání je nutno jeho rozhodnutí o odvolání prohlásit za nicotné.

IV. Závěr a náklady řízení

12. Na základě výše uvedených úvah shledal soud žalobu důvodnou, proto vyslovil nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Žalovaný je dle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem soudu.
13. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce dosáhl v řízení o žalobě plného úspěchu, a proto má právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Odměna advokáta žalobce a náhrada hotových výdajů byla stanovena podle § 35 odst. 2 s. ř. s. a vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). V daném případě se jednalo o tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepis žaloby a další podání ve věci samé – doplnění žaloby spolu s návrhem na připuštění dalšího účastníka) a tři režijní

paušály s těmito úkony spojenými, a to ve výši $3 \times 3\,100$ Kč, a 3×300 Kč, tedy celkem 10 200 Kč [§ 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 13 odst. 4 advokátního tarifu]. Nárok na náhradu DPH právní zástupce žalobce nevznsl. Dále žalobci přísluší náhrada za zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Krajský soud naopak žalobci nepřiznal náhradu nákladů za repliku k vyjádření žalovaného, neboť žalobce prakticky jen zopakoval své dřívější žalobní argumenty a nic nového ve věci netvrdil. Celkem tedy byla žalobci vůči žalovanému přiznána náhrada nákladů ve výši 13 200 Kč. Tuto částku je žalovaný povinen zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho advokáta.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. března 2023

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu